

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592761056.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Jeg gik tilbage til Generalinden for at føre den indledende Samtale, som Skik og Brug fordrer. Hun havde i dette Øieblik reist sig for at hilse paa en romersk Patricierinde, og jeg blev forbauset ved at see hendes Høide. Hun var, som jeg senere erfarede, selv undselig over den, og Folk, der i en eller anden Henseende ere undselige, kunne aldrig ret føre en Person, hvorvel jeg langt fra tør sige, at Generalinden, naar det behøvedes, manglede Anstand. Forresten anvendte hun ikke det rette Middel til at skjule Høiden; thi hun holdt sig saa rank, som om hun vilde sige: Siden det ikke kan være anderledes, saa seer da hele Sandheden. Dette gav hendes Væsen noget Energisk og Afmaalt, som ikke svarede til et ret rart, blidt Udtryk, hendes Øine ofte havde, og man foranledigedes til at tage hende for ældre, end hun virkelig var. Hun var omtrent to og tredive Aar. Paa Grund af hendes Høide følte man sig altid besynderlig fjern fra hende og kunde ikke let danne sig en Mening om hende. Efter det forholdsvis ringe Bekjendtskab, jeg gjorde med hende, troer jeg, at hun var en Dame med Hjerte, men kun for sine Egne.